

In dankbaarheid herdenken wij,
hoe in ons midden heeft geleefd

Helena Maria Evering

echtgenote van

Gerhardus Hendrikus Hengelman.

Zij werd geboren op 22 februari 1902 te Losser. Na een langdurige ziekte is zij gestorven in Ziekenzorg te Enschede op 20 december 1979. Zij is tijdens naar ziekte gesterkt door het Sacrament van de Zieken.

Zij was een goede echtgenote, een zorgzame moeder en een fijne oma. Daarvoor hebben wij God dank gebracht in de Eucharistieviering bij haar uitvaart, daags voor Kerstmis. Daarna hebben we haar lichaam begraven op het r.k. kerkhof van Losser.

Nu wij afscheid genomen hebben, gaat heel haar leven aan onze geest voorbij; de trouw en liefdevolle zorg, die wij van haar in ons leven hebben mogen ontvangen.

Wij hebben geen grote woorden nodig om aan haar terug te denken. Zijzelf hield daar niet van. En woorden zouden toch nooit kunnen beschrijven wat zij voor ons betekend heeft.

Haar leven was een leven van hard werken. Zeven kinderen en beroerde tijden. Toch heeft zij vanuit haar mens-zijn en haar diep gelovig vertrouwen in Maria de kracht ontvangen om samen met vader het gezin te leiden. Haar hobby was „lezen“. Daardoor was ze goed op de hoogte van alle ontwikkelingen in de maatschappij. Ook de veranderingen binnen de Kerk ontgingen haar niet.

Haar jaarlijkse gang naar Kevelaer, haar dagelijks bidden van de rozenkrans; het waren tekenen van een vroom, maar tegelijkertijd nuchter leven.

Het valt ons zwaar haar te moeten missen, maar wij zoeken sterkte bij elkaar in het geloof, dat moeder eerlijk en overtuigd beleefde.

Goede God,
wij danken u, dat wij zo'n echtgenote en moeder hebben gehad. Help ons verder te leven in dezelfde geest, waarin zij heeft geleefd: elkaander helpend en vol zorg voor elkaar.

Maria, wil onze gebeden begeleiden.

Wij betuigen U onze hartelijke dank voor uw medeleven en belangstelling na het overlijden van mijn lieve vrouw, onze zorgzame moeder, schoonmoeder en oma.

G. H. Hengelman
kinderen, behuud-
en kleinkinderen.